

[Weikop.]

man nok spørge om, hvorfor så tekstilbranchen skal have en sådan undtagelsesstilling.

Den højtærede finansminister siger, at man ikke har tilsigtet — sådan må jeg forstå det — at blande sig i avanceforhold, når der hersker fri konkurrence, men det, man vil, er at hindre, at der tjenes på afgifterne. Det forekommer mig at være teori, ganske simpelt af den grund, at der vist ikke er nogen, i hvert fald ikke nogen indenfor tekstilbranchen, der under de nuværende forhold kan beregne sig en urimelig avance, uanset at der er afgift. Det afgørende må jo være, at der ikke kan beregnes en urimelig avance, og derfor mener jeg fortsat, at kontrollen ifølge loven herom, der vel også koster penge, bør ophæves, fordi jeg fremdeles betragter den som fuldstændig overflødig.

Det ærede medlem hr. Robert Sørensen gav forleden en længere, jeg må måske nok sige noget vidtløftig forklaring på forskellen mellem skræddersyet arbejde og konfektionssyet arbejde. Det skal jeg nu ikke komme ind på, men jeg beklager, at det ærede medlem tilsyneladende slet ikke forstod mit spørgsmål, og når jeg siger „tilsyneladende“, er det, fordi jeg meget dårligt kan tænke mig, at han ikke forstod, hvad det faktisk var, det drejede sig om.

Spørgsmålet er jo enkelt og klart dette: Kan skrædderforbundet, fagforeningen, og arbejdsgiverforeningen slutte monopolaftaler, som andre ikke kan slutte uden at blive underkastet monopoltilsynets kontrol? Hvis det ærede medlem hr. Robert Sørensen oplysninger om skrædderarbejdets fortræffelighed kan holde stik, er det mig da helt ubegribeligt, hvorfor man så vil opretholde en sådan aftale. Det må da være åbenbart, at offentlige institutioner, statsinstitutioner og kommunale institutioner, disponerer på den mest hensigtsmæssige og mest forsvarlige måde, og hvis det ærede medlem hr. Robert Sørensen er enig heri — og det tror jeg han vil være — ja, så bør denne overenskomst kunne ophæves i morgen, og så kan vi se, hvordan virkningerne vil blive, se, om det ærede medlem eller jeg får ret. Og jeg er helt overbevist om, at den frie konkurrence, som jo socialdemokraterne mere end andre altid sætter i høj-

sædet, nok skal vise sig at give billigere priser, end tilfældet er nu.

Den højtærede handelsminister svarede i forbindelse med uniformssagen ikke helt konkret netop på de spørgsmål, jeg stillede.

Jeg stillede nemlig det spørgsmål ganske enkelt og klart: Hvis arbejdsgivere indbyrdes sluttede en aftale, som var tilsvarende den, der er sluttet mellem skrædderforbundet og skrædderlauget, ville den så ikke være underkastet monopoltilsynets kontrol og være at anmelde? Det var det spørgsmål, jeg stillede, og det har jeg ikke fået noget svar på. Jeg tror, erhvervslivet vil være meget interesseret i at få dette spørgsmål besvaret.

Den højtærede handelsminister gav — bevares, det kan være uhyre interessant — en historisk redegørelse lige fra 1889 — det var på et tidspunkt, da jeg endnu ikke var født — og førte det op til 1927 og fortalte, at der da var truffet en aftale om uniformer, og handelsministeren kom også ind på, hvordan man — forstod jeg — i voldgiftsretten egentlig stiltiende var sprunget over problemet. En historisk redegørelse er ikke nok, for der er sket meget siden 1889 med hensyn til lovgivningen på disse områder. Jeg troede ikke, man ville genopfriske, hvad der var dengang af lovgivning på det område, vi her taler om. Nej, vi har fået noget nyt, og hvad er det, der egentlig er sket? Der er sket det, at statsinstitutioner, statsbanerne bl. a., beklager sig over, at de ikke kan komme til at købe billigst muligt netop på grund af aftalen. Derfor bl. a. er det, dette spørgsmål er rejst.

Så sagde den højtærede minister, at det ikke er nogen mageløs opdagelse, jeg har gjort, når jeg konstaterer, at arbejdsaftaler falder udenfor monopolloven. Ministeren sagde også, at det konservative folkeparti havde tiltrådt, at arbejdsaftaler og arbejdsforhold skulle falde udenfor monopolloven. Det er jeg ganske enig med ministeren i, selvfølgelig. Men jeg tror også nok, jeg tør sige, at ikke alene det konservative folkeparti, men også andre partier har ment, at monopolaftaler uden organisations anseelse og uden organisations forskel ganske naturligt måtte falde ind under loven.

Men nu får vi altså at vide, hvad jeg ikke vidste — jeg vidste i hvert fald ikke noget om det dengang, det var ikke oplyst